

med en lovrevision. Som eksempel kan nævnes, at dødsboskattelovens § 52, stk. 5, om insolvente dødsboer, der efterfølgende konstateres solvente, efter sin ordlyd er indholdsløst, idet skifteretterne i disse tilfælde i praksis aldrig træffer beslutning om ophævelse af insolvensbehandling.

3.9.3. Skatteministeriets overvejelser

På grundlag af de 10 års erfaringer med det gældende regelsæt er det Skatteministeriets vurdering, at de administrative komplikationer ved at opretholde den særlige skattemæssige behandling af de insolvente dødsboer ikke set over tid står mål med skatteprovenu, der kan opnås ved, at enkelte af de insolvente dødsboer erklæres skattepligtige efter konkurskatteloven.

Det foreslås derfor, at konkursbeskatningen af de insolvente dødsboer forlades. I stedet skal de insolvente dødsboer behandles efter dødsboskattelovens regelsæt om skattefritagne dødsboer med enkelte særregler. I tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at et bo alligevel er solvent, men ligger under skattefritagelsesgrænsen, udgør beskatning af mellemprioden et praktisk og administrativt problem for såvel bobestyrere som SKAT, eftersom en eventuel mellempriodebeskatning i et oprindeligt solvent bo ville have været gennemført på et tidligere tidspunkt under bobehandlingen, jf. dødsboskattelovens § 13. Skatteministeriet har overvejet, om det er muligt og hensigtsmæssigt at pålægge bobestyrerne, at de ikke alene – som foreskrevet i bemærkningerne til dødsboskifteloven – skal holde sig orienteret om dødsboets status, men også skal underrette SKAT om en ændring fra insolvent til solvent status og i den forbindelse skal gøre et eventuelt krav på mellempriodeskatteansættelse gældende. En sådan underretningsordning må imidlertid anses for uhensigtsmæssig, bl.a. fordi visse boer kan ændre status flere gange i løbet af bobehandlingsperioden. I stedet kan problemerne løses ved at begrænse SKATs adgang til at kræve afsluttende ansættelse af mellemprioden.

3.9.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at konkurskattelovens kapitel 3 A om insolvente dødsboer ophæves.

Det foreslås, at de fornødne særregler om den skattemæssige behandling af insolvente dødsboer placeres i dødsboskattelovens § 52, der hidtil har indeholdt regler om samspillet mellem dødsboskatteloven og konkurskatteloven.

Forslaget går indledningsvis ud på, at et insolvent dødsbo er fritaget for beskatning uanset størrelsen, og at hverken boet eller SKAT kan kræve afsluttende

skatteansættelse af mellemprioden. Desuden er der særregler om situationer, hvor et bo skifter status.

Hvis boet skifte- og skattemæssigt er afsluttet, og skifteretten efterfølgende beslutter, at dødsboet som helhed skal genoptages og undergives insolvensbehandling, foreslås det, at den beskatning, der tidligere er gennemført efter dødsboskatteloven, skal ophæves.

Det bemærkes, at det må forventes, at der vil blive færre af disse genoptagelsesboer, efter at der i forbindelse med den nye arvelov er indført regler om obligatorisk udstedelse af præklusivt proklama også ved uskiftet bo og ved den efterlevende ægtefælles overtagelse af hele boet efter reglerne om suppleringsarv (600.000 kr.s-reglen m.v.), jf. dødsboskiftelovens §§ 22, stk. 4, og 24, stk. 4, som indsat ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 (følgeoven til arveloven). Der må herefter forventes færre tilfælde, hvor insolvensen først bliver afsløret efter afslutningen af bobehandlingen.

I den omvendte situation, hvor et dødsbo er blevet undergivet insolvensbehandling ud fra en antagelse om, at det er insolvent, men hvor det efterfølgende viser sig at være solvent, foreslås det, at et sådant dødsbo skal beskattes efter dødsboskattelovens almindelige regler med enkelte tilpasninger, særligt for så vidt angår boer, der er skattefritagne.

Efter gældende regler er det forudsat, at skifteretten træffer bestemmelse om ophævelse af en iværksat insolvensbehandling, og at dette også gælder, når boet slutes efter konkurslovens § 144. Konkurslovens § 144 foreskriver, at et bo udleveres til fri rådighed, når der som led i en aftale om tvangsakkord er sikret alle kreditorer dækning.

I dødsboskiftelovens § 73 står imidlertid blot, at bliver boet solvent, overgår det fra det tidspunkt, hvor kreditorerne er dækket eller sikret dækning, til behandling efter reglerne om solvente boer. Af forarbejderne til denne bestemmelse – i lovforslag L 120, folketingsåret 1995/96 – fremgår det, at en formel afgørelse fra skifteretten om, at boet nu er solvent, ikke er nødvendig, og at det i stedet påhviler bobestyreren at holde sig orienteret om boets status og i givet fald gå frem efter bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen om overgangen fra insolvens- til solvensbehandling ændres, således at der ikke lægges vægt på en beslutning fra skifteretten, men alene på, at boet har ændret status. Herved er der ikke behov for at videreføre særreglen i konkurskattelovens § 13 H, idet ordlyden også omfatter et bo, der udleveres efter konkurslovens § 144.

Det vil forekomme, at et dødsbo som udgangspunkt er solvent, men at anmeldelsen af et skattekrav vedrørende mellemprioden i et skattefritaget dødsbo eller